

מסורת הש"ס

(א) [רש"ל מ"ו יע"ט].
(ב) פרושות ס"ח מ"ד לקמן
מט"ו. (ג) [לקמן מ"ח].
(ד) פסחים ט. ע"ו חא' גדה
טו: [יבמות יט: לח.].
(ה) לקמן כח. [מוספחא פ"ב
ה"א]. (ו) [בראשית א'].
(ז) [נדר מב.].

רבינו גרשום

[illegible]

כלומר רומפיד: לא
לאיתווי כי הא גונא
כלומר רומפאט סין
פגומה לתאר שחיטה
פסול וקשיא לרב חסדא
דאמר כשרה (3) (מ"ט)
שכא בעצם פגמה וכו'
ומפני שאמר שמה משמע
שפיקה (כשרה) לא
לאיתווי פסק שהה פסק
דורס פסול אלא רב
חדא עדין הוא אומר
פסק מוציא מיד
דאי בסין וכשרה

(א) נראה דר"ל ומסירה
למרתן בדמיון יתר משה
עד שיתעלל בהן נגד
אלה הם נגד טיבם למרתן
במדת טיבם זה חוקי וזה
לא טיב. (ב) נראה דר"ל
חלק זה יתעלל בהכרח
ממדי נגמול פנים ולא שיר
עלמיהם דבר עסק נגד
מדת טיבם אלא חלק דיון
דבר טיבם אחר טיבם נגמול
ונגמול השתה נגמול נגמול
ג"כ נגד חלקיו נגמול
המרתם נגמול.

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

דס נמי דרכו לגלות איכא
ס טמא לטמא חלין בחר
ישא ליכא למיתלי בשרצים
ס. אלמא במידי דאיסורא

מפני שדרבנו של שר

ממפני שדרבן של שרצים לגלות ואין דרבן
לכסות⁶ (א' נמי טעמא דהניחה מגולה ובא
ומצאה מכוסה מכוסה ובא ומצאה מגולה
הא מצאה כמה שהניחה לא טומאה איכא
ולא פסולה איכא) ואילו ספק מים מגולים
אסורין ש"מ "חמירא סכנתא מאיסורא ש"מ
בתנן התם ג' משקין אסורין משום גלוי
מיים ויין וחלב כמה ישוה ויהיו אסורין כדי
שמיא אסורין הרחש ממקום קרוב וישתה⁷ וכמה
קרב א"ר יצחק בריה דרב יהודה
בבבלי ש"מ מתחת און כלי וישתה ישתה הא
קא חזי ליה יאלא ישתה ויחזור לחורו:
איתמר השוחט בסכין ונמצאת פגומה אמר
רב הונא אפילו שיבר בה עצמות כל היום
פסולא חיישין שמא בעור נפגמה ורב חסדא
אמר כשרה שמא בעצם נפגמה בשלמא רב
הונא כשמעתיא אלא רב חסדא מאי טעמא
אמר לך עצם ודאי פוגם עוד ספק פוגם ספק
לא פוגם הוי ספק ודאי י' ואין ספק מוציא
מידי ודאי מתיב ספק לסויעה לרב הונא
יטבל ועלה ונמצא עליו דבר חוצץ אע"פ
שנתעסק באותו המין כל היום כולו לא
עלחתה לו טבילה עד שיאמר ברי לי שלא
היה עלי קודם לכן והא הכא דודאי טבל ספק
היה עליה ספק לא הוה עליה וקאתי ספק
העמד טמא על חוקתו ואימא לא טבל ה"ג
העמד בהמה על חוקתה ואימר לא נשחטה
הרי שחטה לפניך ה"ג הרי טבל לפניך לא
איתילידי ביה ריעותא ה"ג איתילידי בה
דיעותא סבין איתרעאי בהמה לא איתרעאי
מיתבי¹⁰ שחט את הושט ואח"כ נשמטה
הנגררת כשרה נשמטה הנגררת ואח"כ שחט
את הושט פסולה שחט את הושט ונמצא
הנגררת שמוטה ואינו יודע אם קודם שחטה
נשמטה אם לאחר שחטה נשמטה זה היה
ממעשה ואמרו כ"ל ספק בשחטה פסול כל
בשחטה לאתווי מאי לאו לאתווי
כה"ג לא לאתווי ספק שהה ספק דרם
ומאי

ודאי לא אחא דאי אחא
 ויוון הכל בקרקע: **השבע**
 הוא כששמת בך קודם
 שחיתו: **אפילו** בלא
 דאיכא למיחיל בעצמות
 הוה: **ונפומה**, ונמא של
 דע יאונחת מאי (דברס
השבעים, דחזי לעיל
 כן בתה נשטתה וזו חול
 אחר עיניה: **בהמה** לא
 ליה חלל בדבר אחר לא
 ומאיא אחז מידי שחיטה
 ונפומה: **שחיתו** כשימין
 קט שחיטה נשטתה ושחיתו
 לא משום דגרגרת עבדא
 (אמר): **נשטתה הניגריס**,
 ונולד בה ספק נשטת:
 ומאי

נשחטו הסימנין כנגד הפס
שנא לרבות אפילו דבר שנ
דמסתמא שחט כדרך ה

•

עין משפט
נר מצוה

א (טושי"ע י"ד סימן קטן
סעיף ה' בהג"ה):
סב ב מ"י מ"א מהלכות
רוצח הלכה ז סמג
עשין קט טושי"ע י"ד סימן
קטן סעיף א (וברכ אלמס
ע"י פרק שני דף שם):
סג ג ד מ"י שם הלכה יא
(וברכ אלמס שם) [טור
שם]:

סד ה מ"י פ"ב מלכות
מקראות הלכה כד
קמנ לקרא קרן טושי"ע י"ד
סמן א קלמ ספיק י"ג וע"ש
בבבא הנהל:

סדו ה מ"י פ"ב מלכות
סו ה מ"י פ"ב מלכות
שחטה הלכה כד טו
קמנ עשין כד טושי"ע י"ד
סמן ד ספיק טו:
סז ה מ"י פ"ב מלכות
טושי"ע שס ספיק ח:
ט ט"ש"ע י"ד סמן סה
ספיק ט דהג"ה:
סח ה מ"י פ"ב מלכות
סח ה מ"י פ"ב מלכות

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הא קא חזי
וכי' לשם שיעור שיכול
הנחש לחזור:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א) בעין משפט ס' ס"ד
 טושיט י"ד ס' י"א וס' י
 קצ"ט וע"ש כנאר הגולה
 ובש"ך ס"ק ט"ו כל"ז:

שיטה מקובצת

[6] ולא למתילי: כארס
 נטמא: [3] דמאי סכנת
 שמיטת: כחשמיטת
 דאקיל לן גבי איסור
 שמיטת: [2] דהא שמיטת
 אימא למתילי: [1] כיון
 שלא שהה שיעור שיכול
 הנחש לזוז: לחזור:
 לא קחיל ליה את
 בחזרתו: [1] נטמא ויודע
 הוא כשנשטמא: נבי כרס
 ויודע השוחט: כבדקא
 קורס: וכי: [1] קורס
 שחיתת ויהיה יפה:
 שיטא בעור הבמה:
 נקמה ומנצח: [1] שישמס
 וקרא וקרא כתיב חובת
 והסדי: [1] עד תליסר
 חיתא אימא דאמר דלא
 כתיב חסדא:

הי אהיה דמקוה שנמדד ונמלא
מר האם דכל הטהרות שנעשו על
ס דהא חסר לפניו והעמד שמה
אחרעאי אדם לא אחרעאי ויהא
חוקה ויאמרו לא נשתמש דהי
הם לדיכא למימר חסר ואמאי
מא משום דעאם ודאי פוגם וכ"ס
כא גבי טבל ועלה לא דמי דמה
שה איתו ודאי טבל משתמא מאיתו
מלה ש"ן לומר ודאי טבל רי
זה והא דמירען בצמון גבי רי
(ואיכא למימר דלא כרב חסדא
נשנה לפי שקרוב לודאי דנעאם
מים לפי שנראשונות רגיל להוה
מפרקא לפי שעדיין תריך לשטות
ועי"ל דמה לי אחלילי ריעותא
בא צננה אלא על כרחא והא
ואיכא ספיקי טובא שמה צנאם
פריך שפיר צמר הכי כל ספק
לא לאתויי ספק שהא ספק דרס
דמרווייהו קרובים לודאי להכשיר:
וילנאי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones